

LO CRITIC D'ESpanya

SETMANARI CARLISTA ILUSTRAT

PREUS DE SUSCRIPCIO:

EN BARCELONA: trimestre.....1 pesseta
 FORA: idem.....1'25 »

ULTRAMAR Y EXTRANJER
 trimestre.....2'50 pesseta

— Número solt: 5 céntims —

ADMINISTRACIO:

EN LA BIBLIOTECA TRADICIONALISTA
 Ronda Universitat n.º 14

APARTAT DE CORREUS, N.º 147
 ahont se dirigirá tota la correspondencia

— Número atrassat: 10 céntims —

lit. Barcelonesa. S. Pau. 56.

SOL IXENT

Ja s' ha acabat la tabola
 de tan bitxo lliberal
 com, per tot, lladre ó miola,
 que ja está en lo seu sitial
 tota la gracia espanyola.

ADVERTENCIAS

1.ª A tots los subscriptors que están en descubert, los recomaném que renovin la suscripció, ja per medi de nostres corresponsals, ja enviant l' import en sellos ó lliuransa del Giro mútuo, y á quants están atrassats los advertím que si no 's posan al corrent tot seguit, deixarán de rebre lo periódich.

2.ª Los subscriptors de Barcelona que passin l' istiu fora y desitjin rebre nostre setmanari, se 'ls remetrá al punt que indiquin, sens augment de preu.

¡Pobre Espanyal

Decididament, Espanya es un presiri solt; ó bé, com va dir 'n Dumas, l' Africa comensa 'n los Pirineus.

¡No saben á qué vé aquesta apreciació meva, ó més ben dit, aquesta cita, vritat? Espérinse, donchs.

Vostés, com á bons espanyols que son, ja estarán enterats de lo qu' es una corrida de toros (y notin que no subratllo la paraula corrida, per més que no siga catalana, perque vostés no li donguin segona intenció).

Peró lo que no sabrán vostés son las reglas de l' art. ¡Jo, ab tot y ser bastant aficionat y agradarme enterarme de tot, encara no las sabía!...

¡Cóm havia de pensar jo que per pegar una mala mirada á la presidencia, dich, al que presideix la festa, se tingués de pagar multa! ¡Aixó ni aquells reys absoluts que 'ns pintan 'ls republicans, que no més qu' un home fes un estornut ó respirés massa fort, ja li tallavan los cabells á ran de coll!

Y es tal com los ho dich.

En la corrida del diumenge passat, perque l' *Espartero* no va ser prou cortés ab lo president, me li va clavar aquest una multa entre cap y coll.

Aixó es la cara de la medalla que 'ls volía presentar. Are vé la creu.

La creu no será dibuixada per mí. No faré més que traduhirla de *El Liberal*, de Madrid.

A un senyor banquer d' aquella vila se li havían presentat á cobrar diferentas vegadas algunas lletras falsas, qu' ell havia pagat ab tota la bona fé del mon. Y com era natural, després resultava que las tenía de pagar dobladas.

Un día, encés de curiositat y de ràbia 'l tal banquer, va posarse al aguayt fins que va poguer posá 'l guant demunt d' aquell aprofitat *industrial*.

Y després d' haverlo presentat á la justicia y deixat totas las declaracions necessarias, s' entorná á casa seva, satisfet d' haver inutilisat un corch social.

Peró vétam aquí que 'l tal banquer, després de pochos días se 'n vá al teatre *Felipe* per distraures un rato, y 's troba ab que 'n la butaca del seu costat hi tenía 'l *rata* de marras.

¡Qué 'ls sembla? No es una bona *creu* per l' espanyol honrat y sense diners, obligat á viurer en lo seu país ab aquesta colla de ll...iberals?

Y advertint: qu' aixó es cosa menuda.

Ab las galdas enrogidas per la vergonya hem de confessar que 'n Dumas tenía rahó.

✱

Després d' una administració tant pésima com la que tením, se 'ns presenta (ó entra sense *presentarse*) una malura ó altre á cada estació.

Está vist que 'ls espanyols no guanyém prou per calamitats.

L' hivern passat lo *dengue*; ara 'l cólera, la febre groga y 'ls discursos de 'n Romero Robledo.

Y com si ab tot aixó no 'n tinguéssen prou, encara se 'ns aménassa ab la pujada dels conservadors.

Si Deu no hi posa prompte un *remey*, será cosa de que 'ls que encara som honrats nos n' anem á llogar un piset allá á la gran selva de las tenebras de l' Africa.

Además allí hi trobarem un altre ventatje: no hi corren tranvías d' aquests que matan *personas humanas*.

✱

¡No han reparat qu' aquests últims dies la gent camina ab més afició; los ases braman més sovint y llarch; los cegos que tocan guitarra la tocan ab més dalé; algunes personas tocan 'l dos, y hasta l' atmósfera no sab lo que 's pesca?

Vostés haurán notat tot aixó; però no sabrán á qué atribuirho.

¡Es que ja está aprobat lo *naufregi* universall, com diu un amich meu.

✱

Jo 'ls compadeixo, estimats lectors obligats á llegir aquesta crónica composta de noticias que causan tristesa, y en justa recompensa vull que s' acabi—la crónica—ab una nota cómica.

Parlavan dos subjectes de cosas literarias (com si diguessem: dos gats feyan culleras), y un d' ells, que volía passar per més entés, diu á son company:

—¡Tú encara no sabs que hi há cosas que 'n tots los idiomas tenen lo mateix nom, vritat? Donchs la cullera es una cosa d' aquestas.

—No, home, no; á Castella mateix ja 'n diuen *cuchara* de la cullera.

—¡Peró qu' ets animal! ¿Qué no veus qu' es la mateixa paraula, sino qu' es traduhida?

ANGEL ROMÁNTICH.

RETRATOS AL CARBÓ

III

CASTELAR

Xicotes que al Parnás preneu la fresca,
Vos vinch á amohinar
Perque feu lo favor d' inspirá 'm gresca
D' aquella més sublim', que haig de cantar.

Un tipo *comme il faut*, al gran Emili,
D' Espanya brillant sol,
Al que tant se li 'n dona fe un idili
Com l' historia contar del Gran Mogol.

Voldreu datos, ¿vritat?... Com á polítich,
Ni ell mateix sab lo que es;
Ha fet de tot, y avuy porta un raquílich
Barnís de la república; 'l demés]

Ho consagre ab gran fé á la monarquia,
Y en quant á rel·ligió
Com un panell de campaná varia,
Tant prompte es bon católich com masó.

Mes son camp favorit es la tribuna:
Se 'l té de veure allí
Barrejar ab les banyes de la lluna
Los perfums y 'ls ulls negres d' una huri.

¡ Alló es la mar!... lo Kosmos en camisa
Balle punts de can-can
Al compás de la flauta d' Artemisa
Comprada per deu céntims al Encant.

Las faunas y las floras dels terrenos
Que descubrí Colón,
Tant ufanoses que eran, van de menos
A pesar de que es célebre Edissón.

Los suspirs d' una verge y Espartero,
Las taulas de Moisés,
¿ Qué es tot aixó?... re, un cero
Comparant 'ho ab la martxa del progrés.

La boyra del incens, l' iglesia gótica,
Los cíclops y 'ls gegants,
Lo cornetí ab pistó, la planta exótica,
Un piano tocat á quatre mans.

Lo rom de la Jamáica, l' aureneta,
L' Higinia Balaguer,
Lo dols pató que estampa una nineta
De cent y *pico* d' anys, Carlos tercer,

La Patti ab son marit, l' alfa y l' omega,
En fi, tot quan hi há
En aquest mon y en l' altre ho amuntega;
Si no hi troban sentit.... tornin demá.

Vesteix ab pulcritut, va ple d' esencias,
Parla ab afectació,
Més bé que un cortesá fá reverencias
Y dirigeix ab gracia un cotilló.

DR. CHAS-CÁS.

QUESTIÓ DE MANXIULAS

¿ Qu' es una manxiula? Primerament aném á pams, ó potser valdrá més que aném á decimetres, porque aixís encara que siguem dels *atrassats*, tal vegada 'ns pendrán per gent del sigle. Abans de tot, hem de sapiguer de quínas manxiulas hem de parlar, porque n' hi há de moltes menas.

Si 's tracta d' una manxiula d' apotecari, no es altra cosa que un *pegat*; y no 's pensin que vulgui dir una casa mal feta, porque casualment las manxiulas son uns pegats molt ben fets.

De manxiulas d' aquestas n' hi há de diferentas classes: hi há las d' *Albespeyres*, las de *Beslier*, y derrerament n' han sortit unas que 'n diuen de *cantaridat de sosa*. Ja veuen que 'ls explico la qüestió de las manxiulas ab tots los *ets* y *uts*, y ben per pessas menudas; de manera que tinch por que algú 's pensarà que soch algun apotecari, vegent lo *alterat* qu' estich d' aquest

assumpto. No sería gens extrany que algú 's pensés que soch de la *dificultat*.

Ja 'm penso que sabrán que las manxiulas *pican* molt; encara que no he sentit may lo soroll que fan, com sento lo dels ferrers y manyans quan *pican* ab lo mall. Per ara, gracias á Deu, no me n' han haguda de posar cap, pero sento á dir que *couhen* tant; de modo que tinch ganas d' agafarne una, posarla á sota d' una olla pera veure si també 'm *cou*.... lo dinar y sopar, que aixís al menos estalviaré 'l carbó.

Las manxiulas també tenen la propietat de fer *butllofas*; y com que 'ls periodistas *esquilats* ne son tan amichs, agafaría tots los qu' escriuhen á *La Campana*, *L' Esquella*, *La Tramontana* y al *pulcro* y.... peixeter *Diluvio*, y 'ls revestiria de manxiulas de cap á peus, pera que d' aquesta manera tinguessen un bon sortit de *butllofas*, pera ferlos *corre* quan fos del seu *gust*. Aixís abans de divertir als seus lectors, primerament se *divertirían* ells una estoneta.

Las manxiulas de vegadas se posan al pit quan se té tos, y las *butllofas* serveixen pera descarregar al pacient; al revés de las *butllofas* que fan córrer los periodistas *esquilats*, que serveixen pera *carregar* als que, á pesar de no tenir llana al clatell, sempre s' hi deixan amagar l' ou.

A més d' aquestas manxiulas d' apotecari, també 'n corren unas altres que fan tanta ó més cuissó que aquestas; sinó que aixís com las primeras no més se troban en las farmacias, aquestas se troban en qualsevol recó... de llengua ó de ploma.

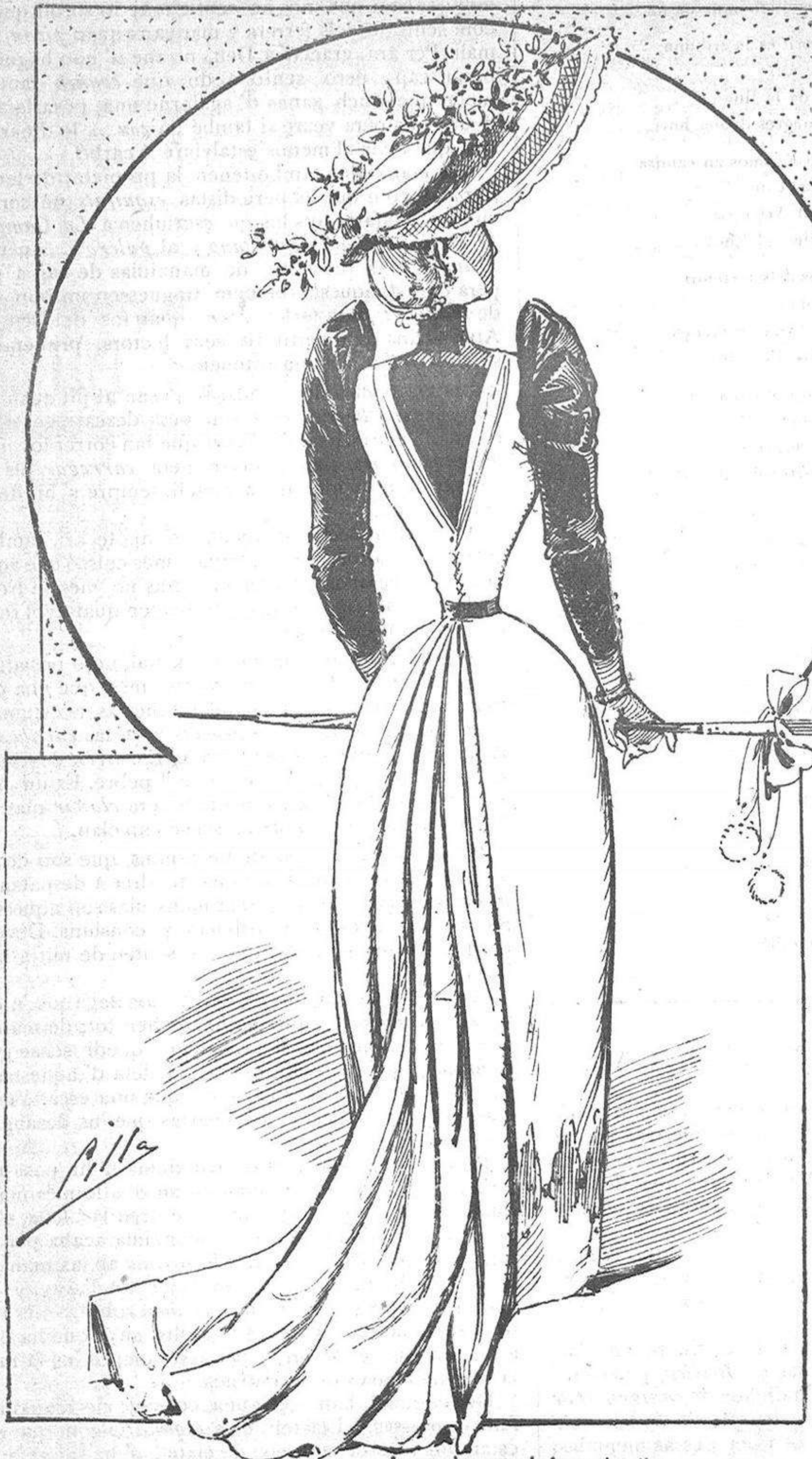
A la boca no acostuman á fer mal; pero posadas al clatell, fillets de Deu, *diverteixen* més que una ceba fregada pels ulls. Las manxiulas aquestas acostuman á ser cosinas germanas dels *pebrots* y de las *carabassas*. A la correspondencia del CRIT D' ESPANYA devegadas n' hi há unas que pican més que 'l pebre. És un *dimoni* aquell *Angel*.... Romántich pera *clavar* manxiulas. Y que las sab *clavar*.... sense cap clau.

Hi há un' altra classe de manxiulas, que son de privilegi exclusiu, porque no més té dret á despatxarlas lo Govern. ¿ No saben quínas manxiulas son aquestas? Son las papeletas de contribució y consums. Devegadas fan fer uns gemechs, que se senten de mitja hora lluny.

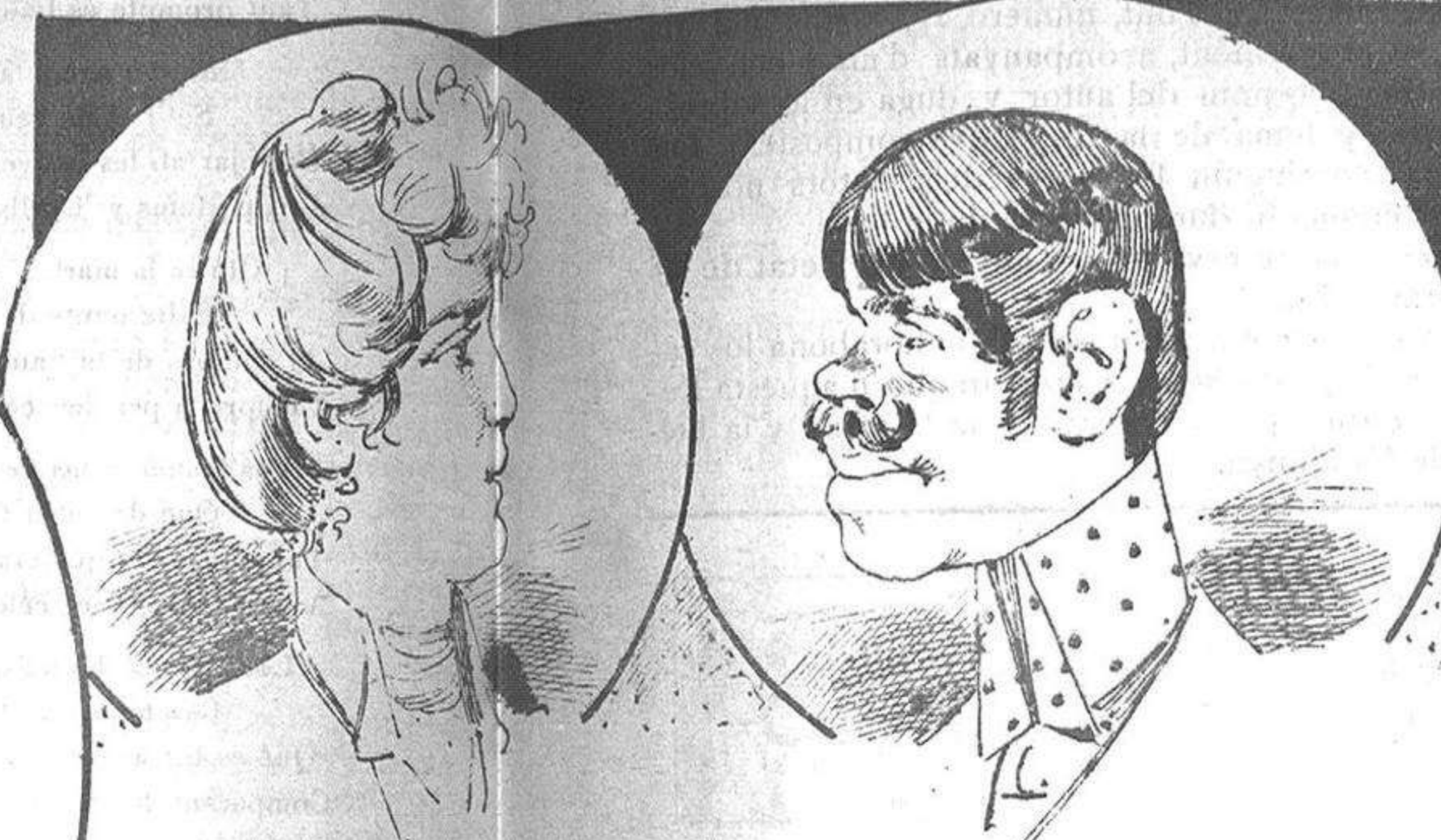
Aixís com las d' apotecari deixan una llaga que 'n raja un xich d' *humor*, aquestas lo treuhen tot; de manera que si 's vol que un home alegre quedi sense gens d' *humor*, que li presentin una papeleta d' aquestas, y veurán com se queda més *aixut* que una esca. Venen á ser com una especie de sangría que 'ns desangran las butxacas.

Pera fer rajar las altres manxiulas s' hi posa una fulla de bleda, y veurán com rajan d' alló més maco; quan no 's vol que rajin més, se treu la bleda, s' hi posa un xich d' unguent y la manxiula acaba per no rajar gens més. No succeheix lo mateix ab las manxiulas del Govern: aquellas fan rajar tot l' any, y no extrany, porque sempre hi há la *bleda* á sobre, ó més ben dit á sota, ja que 'l Govern fá molts anys que ha pres als espanyols per *bledas*, y per aixó sempre 'ns fá rajar la manxiula, aixó es, la butxaca.

Derrerament han sortit una colecció de manxiulas fetas expressas pel clatell dels *esquilats*: com que ells están tots tous de ser nets de clatell, s' ha mirat si ab aquestas manxiulas 'ls podriam fins treure la pell y tot, porque ningú pugui dir que hi tinguin *llana*.

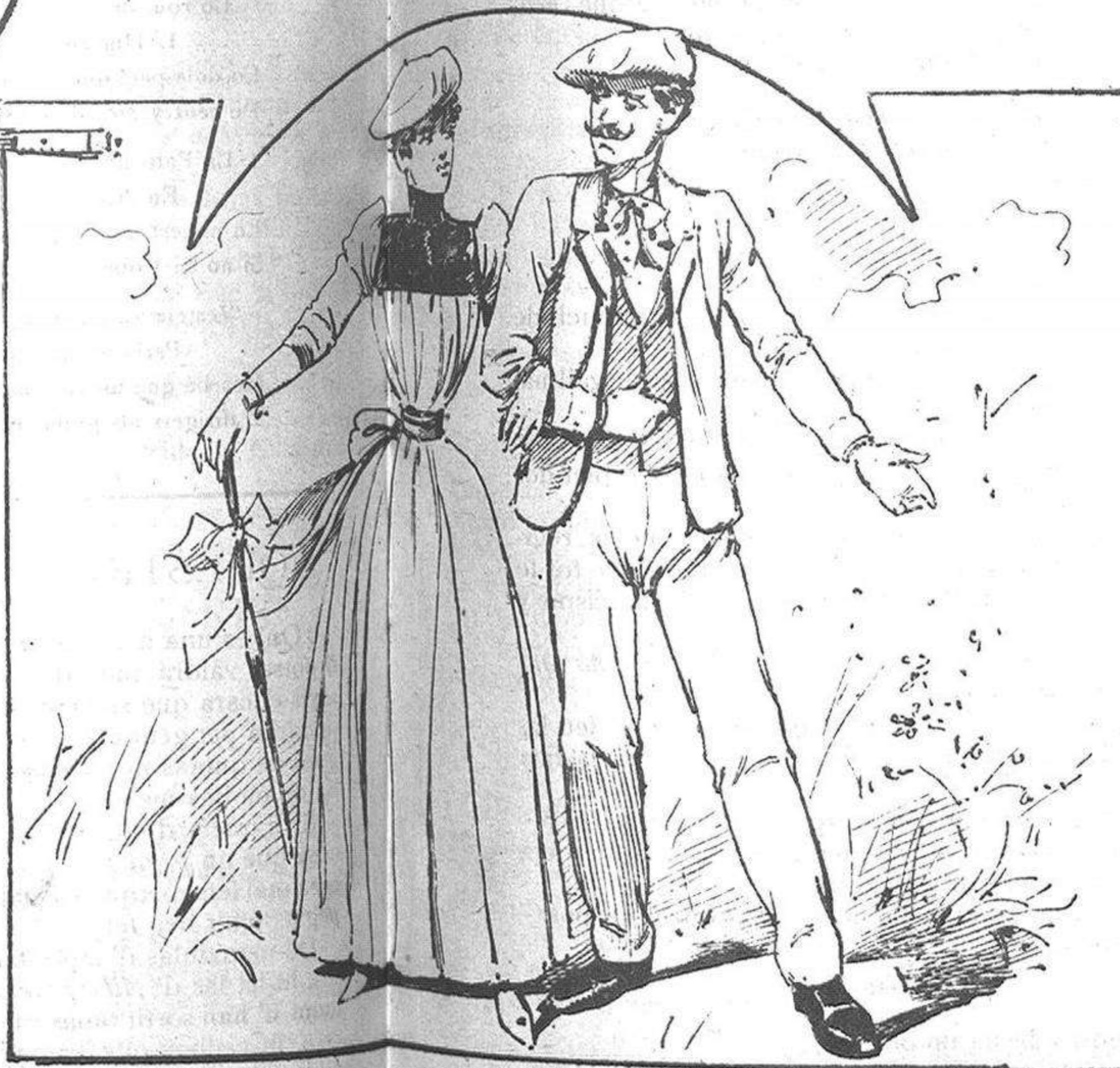

Ja per barrets duhen cistellas.
 uns brassos que no son d' ellas
 y aixi anant, 't juro, noy,
 qu' aviat las nostras costellas
 tindran número á Sant Boy

Tant á la moda s' inmola
 en aquest sigle ilustrat
 qu' ara 's du per pentinat
 una taula d' escarola.

Y en ferho 'l gomós la dona
 d' una manera tan rara
 que ben mirat, fa mes cara
 de bull-dock que de persona.

Devant de la moda nécia
 que 'l bon gust matant está,
 qui os puch adelantá
 laque vindrá de Venecia.

Lo barret per sé elegant
 ha de fer fástich en gran.

Aquesta col·lecció de manxiulas la trobaran en lo llibre titolat *Llana y Manxiulas*, que no fá gayre que ha sortit. Moltes vegades una manxiula ja val quatre rals, y 'l Dr. Lluquet per quatre rals 'ls endonará una pila, que son capassas de embutllifar la pell més dura del clatell dels esquilats. Ni que sigui com la sola de una sabata. ¡Quatre rals no més! Casi qu' es abandonar massa l' *ofici*. Per quatre rals, una porció d' *articles* del país, passats per Cardona; versos, que 'ls posarán de bon *humor*, algun d' ells ab castellá del Clot, y aquella *Cansó de la Llana*, ab la seva nota corresponent, que si l' hagués posada en un paper gros de solfa, com aquella *Cansó del burro ó Lo fill de ta mare*, d' en Joan Badía, 'ls en podia fer pagar tres pessetas, com se 'n pagan d' aquesta última. Ja veuen si he sigut considerat, fent pagar no més que una pessetona de tant de *fato*, com diuen per allá Valls.

Lo article titolat *Qüestió de Llana* ha despertat tant la curiositat del llibre aquest, *Llana y Manxiulas*, que si va continuant la demanadissa, aixís com *La Tabola* abans valia dos rals y ara 'n val tres, no seria extrany que aquests, en lloch de quatre, se 'n fes pagar sis.

Per lo tant, lo cap viu, sinó després potser haurán d' afliuxar més la mosca.

Apa, donchs, a provehirse de manxiulas pera *divertir* als nets de clatell, y vinga apendre la *Cansó de la Llana*. que si la cantan als esquilats, veuran com al moment tots se quedan ab un pam de nas, encara que siguin xatos.

LO DR. LLUQUET.

EN LA TOMBA DE MA SOGRA

SONET

May del mon vull que surti de ma boca
Cap més altre oració tan fervorosa
Com la qu' avuy entre mos llabis posa
Mon cor avans més dur que forta roca.

Mon cor, abans tant dur, lo tinch com coca
Quant surt del forn calenta y espumosa;
Si val dir la vritat, es una cosa
Que fins á mí mateix quasi me xoca.

¡Oh sogra del meu cor! Aquell trist día
Que ton ánima al cel volant marxaba
Sense escoltar los prechs que tothom dava,
Mon cor també plorava d'.... alegría.
¡Ay! ¡es tant dolça l' impresió que 's logra
Lo día que per sort se 'ns mor la sogra!

ANGEL ROMÁNTICH.

CERTÁMEN LITERARI

Lo *Centre Catalá* de la vila de Manlleu ha resolt celebrar un Certámen literari en lo segon día de la festa major, día 16 d' agost pròxim.

En lo cartell de premis hi figuran, además de la flor natural, alguns objectes artístichs y de gran valor, que serán entregats als poetas y prosistas que'n sigan guanyadors.

Las composicions deurán ésser inéditas y escritas en catalá antich ó modern.

Compondrán lo Jurat los senyors següents:

Mossen Ferrán Sellarés y de Iborra, Pbre., *President*.

D. Joseph Pella y Forgas.

D. Narcís Oller y Moragas.

D. Martí Genís y Aguilar.

D. Joan B. Parcet y Fábrega.

D. Francisco Salvans y Riera.

D. Domingo Torrent y Garriga, *Secretari*.

Tots los treballs deurán ésser remesos al Secretari del Jurat, carrer del Pont, número 21, abans del día 2 de agost prop vinent, acompanyats d'un plech clós que contingui lo nom del autor y duga en lo sobrecrit lo títol y lema de la respectiva composició. Los plechs que continguin los noms dels autors no premiats, se cremarán durant l' acte de la festa.

Lo *Centre* se reserva per un any la propietat de las obras premiadas.

Rebin nostre coral y entussiasta enhorabona los catalanistas d'aquell *Centre*, y creguin que 'n aquesta Redacció s' estima y 's té en gran valia la causa y la literatura de Catalunya.

La setmana passada no més hi há hagut á Madrid la friolera de vuyt desafos.

Lo Govern, per aixó, no s' ha inmutat gens ni mica. En cambi, més de quatre *capitalistas* dels que están en vaga á la Porta del Sol, foren engabiats perque, acalorats sens dubte, *anduvieron á la greña*.

Demandar més igualtat fora gollería.

*Cuando se emborracha un pobre,
¡qué hombre más borrachón!
Cuando se emborracha el rico,
¡Qué malito está el señor!*

—*—

Fins no fá molt temps lo blasfemadero públich de Barcelona era l' escortador del Odeón.

Are que d' aquest ja no se 'n cante gall ni gallina, n' ha aparecut un altre.

En lo mateix saló de Cent, allí mateix ahont se reunían los concellers en cap que tant nom y esplendor donáren á Catalunya.

No passa sessió del Ajuntament sense que 'ls regidors Escuder y Valls deixen de tronar contra tot lo que directa ó indirectament fá relació al Catolicisme y als seus ministres.

Ja ho diu lo refrán castellá: *No hay peor cuña que la de la misma madera*.

Lo senyor Escuder, fins á la edat de 40 anys, feu las vegadas de sacristá, éssent alló que se 'n diu una rata d' iglesia.

Després, sens saber cóm ni quan, se feu republicá.

Y desde allavoras se cregué ja ab prous títuls pera burlarse de tot lo sant y sagrat.

Sens tenir en compte siquiera que, de pas, se posava en berlina.

—*—

Pera mostra basta un btó.

La setmana passada se proposá en la sessió del Ajuntament concedir una ploma d' aygua á la escola que los Germans de la Doctrina Cristiana tenen establerta

à la Barceloneta, en la qual se proporciona ensenyansa bona y gratuhita.

Aquesta senzilla petició, que no 's nega á ningú, y menos á un institut que fins baix lo punt de vista material proporciona no pocas ventatjas al Municipi, va ser suficient pera que l' Escuder digués pestes contra los frares, negántlosi la seva personalitat é insultantlos porque foren expulsats de Fransa en un moment de borratxera.

Afortunadament, encara hi há quelcom de sentit comú, no éssent extrany per lo tant que la campanilla del president, las censuras dels regidors y 'l rum-rum del públich fessin callar á aquell home que delirava.

De lo contrari, hi havía al Ajuntament un cas de cólera.

Excuso dir á vostés cóm quedá la *personalitat* del Escuder.

Ni li quedá valor pera fer píldoras.

¡Ell que 'n diu tantas!

—*—

¡Ah! Cremat porque 'l president no l' havía deixat blasfemar, presentá contra ell un vot de censura.

Mes al reunir-se l' Ajuntament pera discutirlo, lo Escuder lo va retirar.

Aixís son aquests *llibrepiensadors*.

Ni tenen valor de sostenir una paraula.

D' aquest procediment al d' un *gos petaner* no hi há diferencia.

—*—

Entre altres *gracias* que s' escoltaren aquell día en l' Ajuntament, ni hagué una molt original.

Altre regidor lliberal, republicá y llibrepensador, lo senyor Valls, defensá 'l *monopoli de la ensenyansa*.

Are compaginín vostés aixó de la llibertat y alló del monopoli.

Y fassin cas de las prédicas dels lliberals.

¡Demandar més absolutisme, casi bé no es posible!

—*—

Encara toqué m las conseqüencias de l' Exposició Universal, y l' Ajuntament ha acordat celebrarne un altre de Bellas Arts.

No sé quin empenyo tenen los de la Casa Gran en fer Exposicions.

¡Tan com s' *exposan* en las mateixas!

Corren perill de péndrer mal.

¡Perque tant va 'l canti al pou!....

—*—

També s' acordá celebrar lo quart centenari del descubrimient de las Américas ab no sé quantas festas y xirinolas.

L' única cosa que preocupa al Cabildo municipal es divertir-se.

Perque lo del descubrimient es lo de menos.

O si no, ¿per qué no vol descubrir tants *tarugos* com hi há á Barcelona?

—*—

L' altre día 's van escapar del manicomio de Sant Boy unas quantas donas..... escriptoras.

Ningú savía ahont habían anat á parar. No faltá qui las arribá á témer.

Y 's compren.

Tampoch 'ls gossos rabiosos no fan gayre goig anant solts per aquestos mons de Deu.

Per fí se sapigué 'l seu paradero ab la publicació de un setmanari escrit mitj en ximple—¡es clar, tractantse de bojas!—y mitj en gringo, titulat *¡Paso al progreso!*

Com si diguessem:

¡Pas á la locura!

Pera mostra dels punts que toca y de lo molt que desatina, porta escrit en sa capselera l' orga de las escapadas de Sant Boy las següents frases que firma una...

Concha.

Diu aixís:

«Ten por religión el trabajo.—Por altar tu propio hogar.—Por ídolo la humanidad.—Por emblema la caridad.—Por amor todo el espacio.—Y por Dios la inmensidad.»

«Para que el hombre pueda acusar á la mujer, tiene que ser la mujer hombre y el hombre mujer.—Los pueblos necesitan menos religión y más cultura.—Las ciencias nos traerán las locomotoras para viajar á otros planetas.—La mujer es la clave principal para el progreso del hombre.»

Que t. a. l. tal.

Me sembla que ja 'n tindrán prou ab lo que diu la...

Concha.

Jo no pretench refutarho.

Solament desitjo que consti de lo que son capassas d' escriurer las donas sense enteniment, quan las dona la manía de ser periodistas.

—*—

Recomano á *El Diluvio* y demás companys clerófobos la lectura de la següent carta que publica en son últim número *Las Afueras de Barcelona*.

Diu aixís, textualment:

«San Martín de Provencals, junio de 1890.

»Señor director de *Las Afueras de Barcelona*.

»Muy señor mío y de toda mi consideración: Espero de la bondad de V. se servirá publicar las siguientes líneas, que constituyen un abuso incalificable, por lo cual le quedará sumamente agradecido S. S. S.—*Valentín Casanovas*.

»Es el hecho que mi hijo Gaspar ha sufrido tal atropello de parte de su maestro José Torné, director de la ESCUELA PROTESTANTE instalada en la calle de Méndez Nuñez (Clot), que el pobrecito se halla poco menos que atontado y magullado de una manera inexplicable.

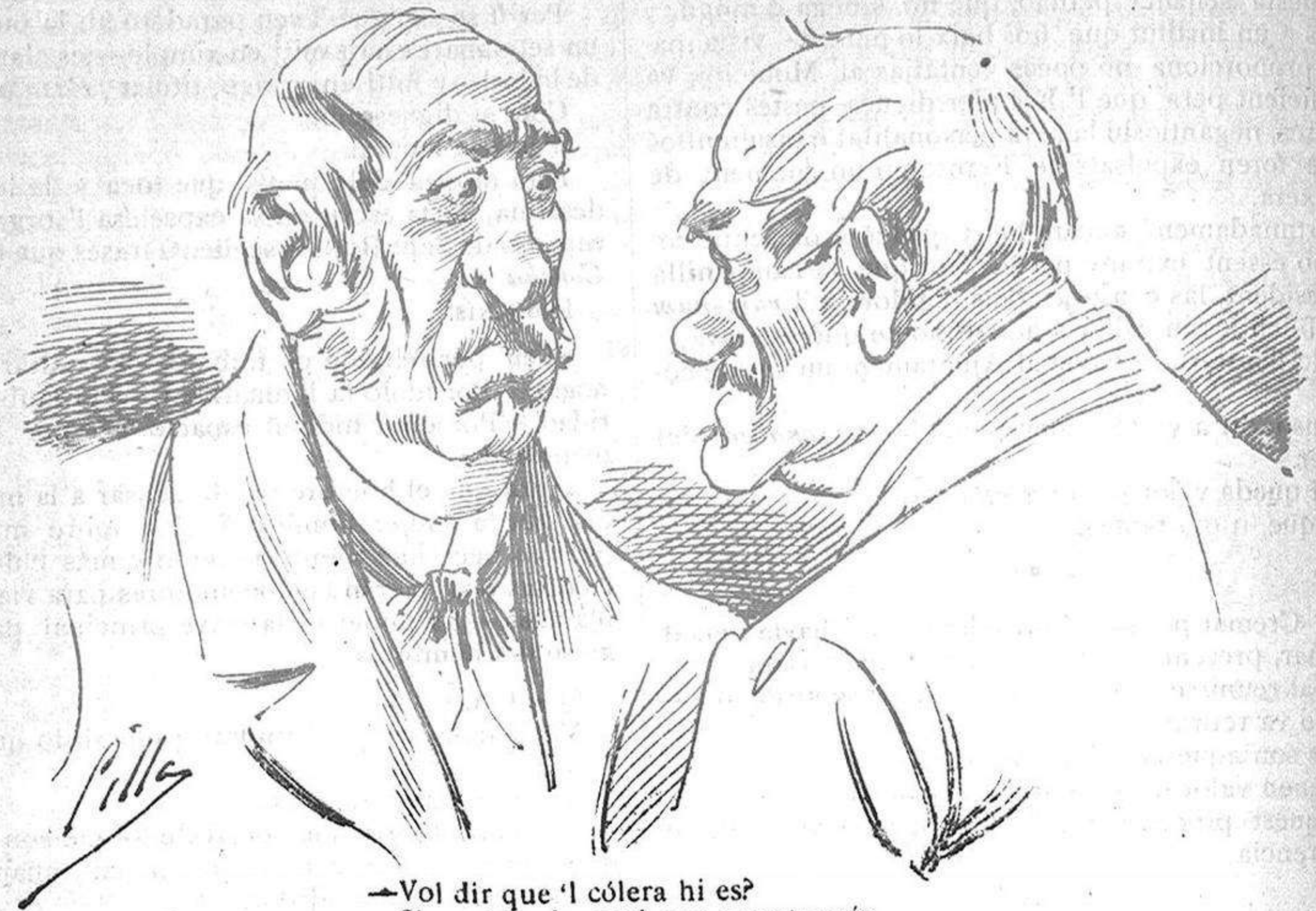
»Al verle en tan lamentable estado de postración, á consecuencia de los golpes inhumanos propinados por tan despiadado señor, yo, como padre de la criatura, que no cuenta más que CUATRO AÑOS Y MEDIO DE EDAD, he determinado hacer público el hecho para que las autoridades intercedan y apliquen el debido correctivo al autor de tan villano proceder.

»Y para que usted no dude de la veracidad del atentado, apelo al testimonio del médico señor Moragas, que visitó á mi hijo en la aflictiva situación en que se halla.

»Dándole anticipadamente las gracias por la inserción de las presentes líneas, tiene el gusto de ofrecerse su muy atento s. s. q. b. s. m.—*Valentín Casanovas*.

»S. Jc. Carretera del Clot, número 31.»

CONFIDENCIAS

—Vol dir que 'l cólera hi es?
—Si... n' ha de matá uns quants més.

ANUNCIS

Fàbrica
de cotillas de varias classes

— de —

FILLAS DE DUAT

ENVIO A PROVINCIAS

Archs. 4, tenda y Sagristans, 5, 3.º. 1.º
BARCELONA

LLANA Y MANXIULAS

Llibre de molta gresca, prosa y vers, dedicat als llanuts ab manxiulas pel clatell dels esquilats, y moltes coses més
PREU: 4 RALS

LA TABOLA

150 riallas, 3 rals.—Un llibre premiat, que abans valia 2 rals, UN RALET.—De venda en aquesta administració.

SASTRERÍA CATÓLICA

Vestits á mida desde las classes regulars á las més superiors.

GÉNEROS DEL PAIS Y EXTRANJERS

Preus relativament baratos segons classe.

14, TAPINERÍA, 14—BARCELONA

GENEROS DE PUNT

-- de --

GONZALO COMELLA

3, Carrer de la Boquería, 3.

BARCELONA

TANCAT LOS DIAS DE FESTA

ENQUADERNACIONES

en un día luxosas y senzillas en lo taller de

PENELLA Y BOSCH

Molas, 29, prop la de Fontanella.

BARCELONA

ESTAMPERÍA

de NTRA SRA. DE LA MERCÉ

de MARIANO DE LA C. CODINA

Taller d'imatges de fusta, de totes classes.

FÁBRICA DE MARCHS

Oleografías, Cromos, Grabats, Felicitacions, Sorpresas, etc.

ENVÍO A LAS AMÉRICAS

Tancat los días de festa.—ARCHS, 7; BOTIGA

EL
Estandarte Real

Ilustració

MILITAR CARLISTA

Plas. 7'50 l' any

SE SUSCRIU

en
AQUESTA ADMINISTRACIÓ